

ତୁ ତୋ ସାନ ଭଉଣୀର ନିର୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବୁ!

କେମିତି...

ଆମେ ମିଶିକରି ତାକୁ ବୁଝାଇବା

ମାଁ! ଲାଗୁଛି ଆପଣ ମୋ ଶାଶୁ ନୁହଁନ୍ତି...

ଆରେ ରିଅ, ଗୋଟେ କଥାକହ, ଯଦି ଆମେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ...

ବୋହୂ, ଚିନ୍ତା କରନା... ମୁଁ କଥା ହେବି! ଦେଖିବି, ମୋ କଥାକୁ ମୋ ପୁଅ କେମିତି ଏଡ଼ାଇଛି...

ବରଂ ମୋର ବନ୍ଧୁ

ଆମେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର କାମରେ ଯଦି ନ ଆସିବା ... କେମିତି ଚଳିବ?

- ରାଣୀର ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ରାଗ କାହିଁକି ଆସିଲା ?
- ରାଣୀର ଶାଶୁ ଯାହା ନିଜ ବିୟରେ କହିଲେ, ତାହା ଅଲ୍ପଧିକେ ସବୁ ଶାଶୁଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେଇଆ ଘଟୁନି କି?
- ରାଣୀର ଶାଶୁଙ୍କର ପୁଅ ବୋହୂଙ୍କ କଥାରେ କିଛି କହିବା ଠିକ୍ ହେବକି?
- ଆପଣ ଘରେ କିମ୍ବା ସାଇ ପଡ଼ିଶାରେ ଏଭଳି କେବେ ହୁଏ କି?
- ଯଦି ହୁଏ, ତା ହେଲେ କ'ଣ କରିବେ?
- ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ବୁଝାନ୍ତୁ ଯେ ପରିବାରରେ ସ୍ୱାମୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ସ୍ଥାନ ସମାନ ଅଟେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ନେବା ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାମୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁହଁଙ୍କର ହେବା ଉଚିତ ।

ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉଥିବା ସମସ୍ତ ହିଂସା ର ଅନ୍ତ

ରାଣୀର ବନ୍ଧୁ

- ଚିତ୍ର ସହାୟତାରେ ଏହି କାହାଣୀକୁ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ପଢ଼ାନ୍ତୁ ।
- କାହାଣୀର ଶେଷରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ ।
- ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବା ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତୁ ।
- ଏହି କାହାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ସହିତ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ଚପେଇ ଦେବା ପ୍ରଥା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମାନସିକ ଅତ୍ୟାଚାର ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରନ୍ତୁ ।

ଦିନେ ସକାଳେ, ରାଣୀର ଘରେ... ରାଣୀର ସ୍ୱାମୀ କାମକୁ ଯିବାପାଇଁ ବାହାରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ମା ପଛପଟେ ବସିଛନ୍ତି, ରାଣୀ ଗୁ କପ୍ ନେଇ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି ।

ବାପାଙ୍କର ଚିଠି ଆସିଛି, ଗୋଟିଏ ଭଲ ଖବର!

କଥା କ'ଣ? ତାଙ୍କୁ ପୁଣି କ'ଣ ପୁରସ୍କାର ମିଳିଛି କି?

ଆରେ ମାଁ, ସାନ ଭଉଣୀ ପାଇଁ ବର ଠିକ୍ କରିଛନ୍ତି ।

କଥାବାଣୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ଥରେ ପଚାରି ତ ପାରିଥାନ୍ତେ...

ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣା ଅଛି ଆଜିକାଲିର ପୁଅମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ!

ଆରେ, ଏମିତି କିଛି ନୁହେଁ! ବାସ୍, ଜଳଦି ଜଳଦି ହୋଇଗଲା!

ଏମିତି ବି ବାପା ଠିକ୍ ପୁଅ ଦେଖିଥିବେ।

ଏବେ, ତୁମକୁ ଦେଖ...

ଠିକ୍ ଅଛି, ଠିକ୍ ଅଛି! ଜଳଦି ଖାଇବାକୁ ଦିଅ।

ମୁଁ କାମ ପାଇଁ ଜିବି।

ଆସନ୍ତା ସପ୍ତାହରେ ନିର୍ବନ୍ଧ... ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯେ ଯଦି ମୁଁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି...

ଆଉ ଘର କାମ କିଏ ଦେଖିବ? ମୋ ବୁଢ଼ି ମା'?

ନିର୍ବନ୍ଧରେ ଯିବା କିଛି ଦରକାର ନାହିଁ, ବାହାଘର ବେଳେ ଯିବ।

ମାତ୍ର...

କହିଦେଲି ମାନେ କହିଦେଲି, ଏବିଷୟରେ ଆଉ କୌଣସି କଥା ହେବା ନାହିଁ!

2

ଦୁଃଖୀ ମନରେ ରାଣୀ ନୀରବ ଭାବେ ଘର କାମ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଶାଶୁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି...

ରାଣୀ...

ଆଜ୍ଞା...

ଦୁଃଖ ଲାଗୁଛି?

ନାଁ, ଏମିତି କିଛି କଥା ନାହିଁ...

ମନେ ପଡ଼ିଲେ

ଯେତେବେଳେ ଏଇ ଘରକୁ ବାହା ହୋଇ ଆସିଥିଲି,

ସେତେବେଳେ ମୋର ସିଲାଇ ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ ଛଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା...

କୁହାଗଲା ଏସବୁ ଶିଖିଲେ କ'ଣ ହେବ?

ପୁଣି ପିଲା ଜନ୍ମ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବଡ଼ ହେଲାପରେ ବି ମୋର କୌଣସି କଥା କେହି ଶୁଣିଲେନି...

ମୁଁ ବି ଭାବିଲି, ଏମିତି ଚାଲୁ, ଘର ଶାନ୍ତିରେ ରହିବ...

ଆଉ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛି ଯେ ସେୟା ଚାଲିଛି... କିଛି ବଦଳିନି...

ଭାବୁଛି, ଏମିତି ରୂପତାପ ରହିଲି କ'ଣ ପାଇଁ? ଦୁଃଖ ସନ୍ତାପରେ ସଞ୍ଜିମରିବା ପାଇଁ?

କ'ଣ କରିବା ମାଁ ପୂର୍ବରୁ ଏମିତି ଚାଲି ଆସୁଛି

ମାତ୍ର ଏହାର ମାନେ ନୁହେଁ ଯେ, ଆମେ ଆମ ମତ ଦେବୁନାହିଁ? ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମତଦେଉ, ଘରେ ତୋଫାନ ଆସିଯାଏ?

3

ବାବାଣୀର ଶେଷ ଭାଗ (୪) ପାଇଁ ଦୟାକରି ଯେଉଁ ଓଲଟାକୁ